

R4

Mantingut!!!

Bones pressas a la fissura

Fissura horitzontal, presses romes per les mans

Bústia amagada

Peutit desplaç: Per superar-lo pujar el peu a la placa de l'esquerra

R3

R4

V+

NO!!

R3

IV

R2

Fissura

Reunió opcional, no cal fer-la

Bavareasa

R1

V

Passar a la placa uns metres abans d'entrar a la reunió

IV+

20m

40m

30m

30m

Pala Alta. Brothers Ruiz (V+, 120 m)

Primera ascensió:

J.L. Ruiz, J.gutiérrez i Paco (novembre de 1991)

Material:

14 cintes exprés

Situada just a la dreta de la molt recomanable [Mariola Motors](#), la Brothers Ruiz, evoluciona paral·lela a aquesta, però en comptes de buscar les fissures, l'escalada es desenvolupa per plaques. La via té un traçat sinuós però amb trams força atractius on mai faltarà una bona pressa de mà. Sorprèn però, que es trobi tant generosament equipada, fet que li treu qualsevol tipus de compromís. La via és ràpida de fer i per tant fàcil de combinar amb altres [itineraris de la Pala Alta](#) per acabar de completar la jornada.

- Via: Brothers Ruiz
- Zona: Montroig – Pala Alta
- Dificultat: V+ (MD)
- Compromís: Baix
- Exposició: Baixa
- Llargària: 120 metres
- Equipament: Via generosament equipada amb espits
- Material: 14 cintes exprès.

Aproximació:

Sortim de Balaguer per la carretera C-12 com si anéssim a Àger. Quan arribem a l'alçada del Monestir d'Avellanès trequem a la dreta direcció Vilanova de la Sal. Creuem Vilanova i prenem una pista en direcció Montalegre. Seguim la pista uns 4,5 km fins que arribem a una cruïlla de tres camins. Hem de prendre el de més a la dreta (direcció Montalegre). Seguim per aquesta pista, cada cop en més mal estat. Si anem amb turisme arribarem a un revolt molt tancat on podrem aparcar. A partir d'aquest punt hem de seguir la pista, que passa per sota la paret fins al peu de via (1 km). La via s'inicia passat el [Diedre Blanqueta](#), sota un gran sostre somital.

L1(IV+)

La via s'inicia uns 15 metres a la dreta de la Mariola, al mig d'una gran placa. La verticalitat i les bones presses seran la constant d'aquesta primera tirada. Només ens caldrà anar seguint el camí que marquen els espits. Trobarem alguna petita bavaresa, fissures, algun curt flaueig i una bonica placa que haurem d'anar a buscar just abans d'arribar a la reunió. 14 espits; 30 metres.

L2(V)

Sortim de la reunió cap a la dreta i iniciem un flaueig sobre una placa que ens ofereix en tot moment bones presses per les mans. Arribem a una fissura vertical i la seguim per la banda esquerra, en aquest punt la roca no sempre és franca, però no representa massa problema, més amb la proximitat de les assegurances. Un cop passat aquest tram seguim flanquejant cap a la dreta, ara ja sobre una placa menys vertical fins arribar a la reunió. El flanqueig per al segon no representa cap problema donada la proximitat entre assegurances. 11 espits; 30 metres.

L3(IV)

Seguim amb la tònica d'anar flanquejant cap a la dreta. Ara el terreny es torna del tot amable i la distància entre assegurances es normalitza. A mitja tirada trobarem una reunió opcional (pertany a la Mariola Motors) però no val la pena fer-la, doncs el

fregament és mínim i deu metres més a l'esquerra tenim la següent reunió, que es fa sobre una mena de pedestal. 11 espits; 40 metres.

L4(V+)

Aquesta és la tirada estrella de la via. Sortim caminant cap a la dreta (no anar recte amunt doncs es tracta del darrer llarg de la [Via del Lluís](#)) fins trobar el primer espit. Haurem de superar un petit desplom. Sembla que les presses són romes, però si ens hi fixem trobarem a la dreta una bústia tremenda que ens permetrà superar-nos i pujar el peu sobre la placa de l'esquerra. Un cop damunt de la placa seguim per la de la dreta, vertical i amb bona pressa. Escalem per la banda dreta d'una marcada fissura, aprofitant-la per progressar fins que arribem a l'alçada d'una nova fissura horitzontal.

Aquest punt pot ser el pas clau del llarg. Hem de flanquejar cap a la dreta aprofitant la fissura, que ofereix presses romes però suficients. Un cop xapat l'espit seguim recte amunt. Per la dreta va una fissura amb alguna bona mà. El darrers metres són força sostinguts sobre una placa molt vertical, però amb franges on trobarem bones mans. 8 espits; 20 metres

Descens:

Baixem per un corriol marcat amb fites a mà dreta fins arribar al Coll de Porta. Des d'aquí prenem la pista fins al cotxe.

El que més m'ha agradat:

- Línia sinuosa però amb trams força bonics.
- El primer llarg, vertical però amb molt bon canto.
- Darrer llarg molt divertit, on haurem de tibar una mica

El que no m'ha agradat tant:

- Personalment crec que la via es troba sobre-equipada, fet que li treu qualsevol mena de compromís. És però, una bona opció per aquells que desitgin començar a fer vies de més d'un llarg d'una forma segura o per un dia sense ganes de patir gens.